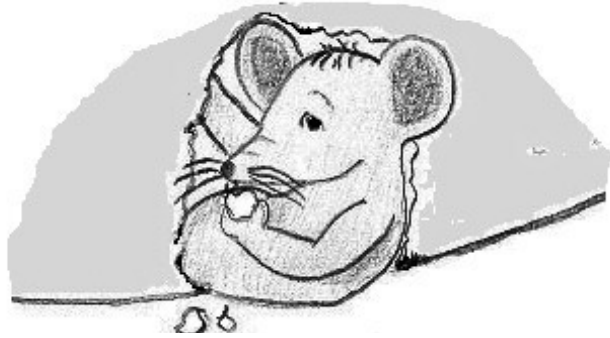

'n Sticky út hoofdstik 7 – Toppel in 'e taart

In 'e keuken waren Maud en Floor tegaar met de kok. Maud en Floor satten elk op 'n stoel en keken hoe't de kok konsintreerd met wat doende waar. De drie muzen klommen fia de stoel op 't ânrecht en ferstopten hur achter 'n paar groate skalen met fruit. Doe't se d'r fersichtig omhine keken, sâgen se dat de kok doende waar met 'n taart. En niet soamaar 'n taart. 't Waar 'n megagroate súppertaart!

Toppel syn mônd fiel open.

'Wau, wat siet dat d'r lekker út!' piepte hij ferguld.

'Maar dat is niet foor ôns,' piepte Slinger. 'Kom, wij sille sien at wy ok 'n sticky kees of 'n koeky fine kinne.'

Hij draaide him om en tegaar met Knopy keek-y in de rondte at-y ok ergens eten sâg. Maar Toppel bleef na de taart kiken. De taart sâg d'r soa lekker út. Hij sou d'r soa graag 'n sticky fan proeve wille.

'Hij wort wel mooi,' saai Maud teugen de kok.

De kok glimlachte en waar doende de taart te fersieren met slagroom.

'Ja, hij is och soa mooi. En ok nag 's lekker. Spitig genog mâge wij d'r niks fan ete. Hij is foor de gasten.'

'Begroatlik,' suchtte Floor.

'At jim jarig binne, maak ik foor jim ok soa'n mooie taart,' beloofde de kok. De maisys knikten blij.

Inenen sâgen se út hur ooghoeken wat bewegen. De kok waar nag hyltyd drok in 'e weer met de taart, maar Maud en Floor hadden de muzen in 'e gaten kregen.

Wylst Floor fan hur stoel sprong en met de kok begon te praten, gebaarde Maud na Toppel dat-y fort gaan most. Nag even en dan sou de kok him in 'e gaten krije. En dat mocht niet gebeure!

Wylst Slinger en Knopy 'n koeky fonnen hadden en derfan satten te eten, sat Toppel met groate muze-ogen na de taart te kiken. Hij hoefde gyn sticky koek of 'n sticky kees. Hij wou die taart. En foordat een d'r erg in had liep-y, achter wat bôrden en skalen lâns, richting de taart.

Op dat stoit gong de kok krekt rechtop staan en lachte: 'Soa, ik bin klaar. En hij is echt prachtig. Of niet soms, maiden?' Maud en Floor knikten.

Derna keek de kok op syn heloazy.

'Krekt op 'e tiid. Ik sil de taart fortendaliks bij de gasten bringe. D'r is 'n jongetsy jarig.'

Toppel sprong op de groate skaal wer't de taart op ston. 't Water liep him om 'e tannen. Hij had soa'n honger.

De pyn in de búk fan gusteraven waar-y alweer fergeten. Ok waar-y fergeten dat-y minder ete sou om niet meer soa dik hoeve te wezen.

Maar nag foordat hij een hap fan de taart nimme kon, worde de skaal optild. En worde-y soa de keuken útsjoud. De taart, met Tippel d'rbij, waar onderweegs na de eetsaal wer't de gasten satten.

Dut waar niet de bedoeling. Met bange ogen keek Tippel om him hine.

Hij most fan die skaal ôf. Hij wou niet na de eetsaal. Der waar 't gefaarlik.

Want wat as de gasten him sien souwen? Se souwen fan him skrikke. En dan souwen se meneer Koperman d'rbij hale.

Of wat at Wasko toefallig in de eetsaal waar? Die stomme kat had altyd wel sin an 'n muus.

Tippel gluurde over de rând fan de skaal. Maar 't waar te hoog om d'rôf te springen. Dat durfd'-y niet.

De kok liep onderwilens stevig deur. Hij waar al út de keuken en liep nou recht op de eetsaal ôf. De deuren gongen open en alle mînsen in 'e eetsaal keken ferguld en fol ferwaching na de kok.

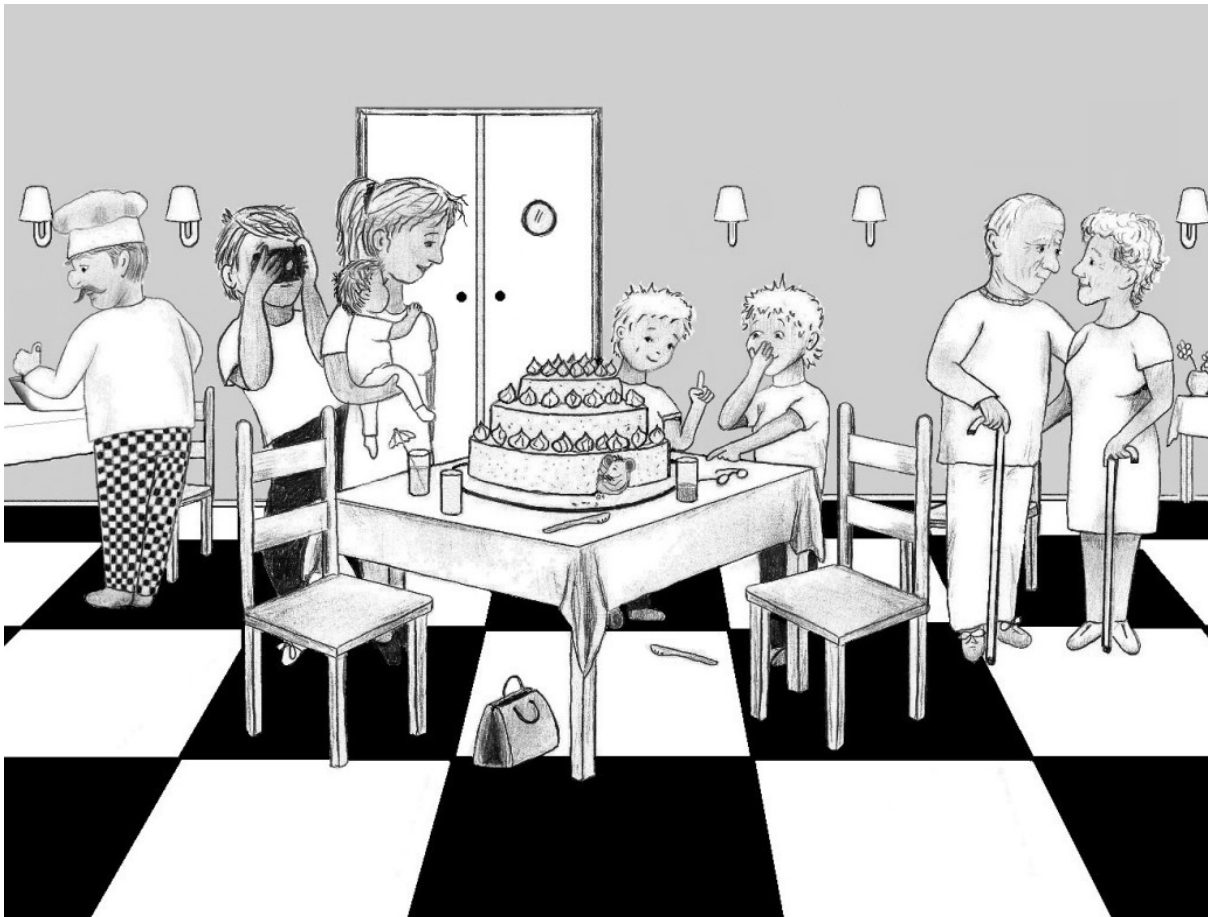
Die kok liep na de tafel wer't 'n húshouwing sat. 't Waren 'n pake en bep met 'n hait en mim. De taart sels waar foor een fan 'e drie kines die't ok bij de tafel satten.

De kok sette de skaal met de taart d'rop in 't midden fan de tafel. Hij waar soa groats as 'n mantsymosk. Tippel sat nag hyltyd op 'e skaal. Hij keek om him hine. Syn hartsy gong freeslik tekeer. Hij most hier gau weg.

'Wau, dut siet d'r prachtig út. Hewwe jou deuze sels maakt?' froeg de hait fan de jarige jonge.

'Jaseker, ik kin och soa goed taarten make, al sêg ik 't sels,' saai de kok tefreden lachend en liep naar 'n ander tafeltsy.

Op dat stoit sâgen twee fan de kines de muus. Se begonnen te lachen en te wizen.

'Ha, ha, 'n muus! 'n Echte muus. En nag 'n dikke muus ok,' gierden se.
Tippel sprong fan de skaal en skoat fia de benen fan een fan 'e kines fan de
tafel ôf. Hij liep soa hard at syn klaine poatsys him sjouwe konnen, na de
achterkant fan de eetsaal. Der waar 'n gat in 'e muur.
En foordat een him teughouwe kinnen had, waar-y ferdwenen.